

«Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ βινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ, ὁ μικρότερον πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν αὐξηθῆ... γίνεται δένδρον ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τῆ οὐρανοῦ κατασκηνῶν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ».
(ΜΑΤΘ. 13, 31)

ὁ ἀγρός εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ Χριστιανοῦ, πρέπει νὰ εἶναι καθαρὴ ἀπὸ «Σιζάνια» (= πονηρὸς λογισμὸς). Μακαρὶα ψυχὴ, ἔχουσα δόγματα

ἀληθείας
κ' ἔργα
εὐσεβείας.

κόκκος βινάπεως, εἶναι ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ὀρθ. πίστιν κ' τὴν ἐργασία τῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου, γίνεται δένδρον ΑΓΑΠΗΣ.

Ὅπως Ἀγάπη ἐκεῖ κατασκηνῶν τὰ πετεινὰ τῆ οὐρανοῦ, (= ἀγγελικοὶ λογισμοὶ ἀχνότητος, σπομοσύνης, εὐχαριστίας, λογισμοὶ ἀδιαλείπτου μνήμης Θεοῦ, λογισμοὶ καθαρότητος ἐκ τῆ μαρτυρίας τῆς κοινωρίας μετὰ τῶν κακοδόξων).

